

(από το δίσκο «Μικρές Ιστορίες» της Αγγελικής Σίμου)

Ένα συννεφάκι άστρο σαν βαμβάκι
απτόν ουρανό,
θέλει να πηδήσει και να σταματήσει
πάγω στο βουτό.
Δίχως να προσέχει, άρχισε να τρέχει
και σε μια στιγμή
σ' άλλα συννεφάκια, άστρα και γκριζάκια
πέφτει με ορμή.
Μαύρισε απτόν πόνο κι όπως ήταν μόνο
μες τον χαλασμό
άρχισε να κλαίει κι έπεφτε το δάκρυ
δίχως τελειωμό.
Κι έτσι η βροχούλα από τη λιμνούλα
που 'χε μαζευτεί,
γλύστρισε κι αρχίζει τώρα να ποτίζει
την καλή μας γη.

«ΒΡΟΧΟΥΛΑ»

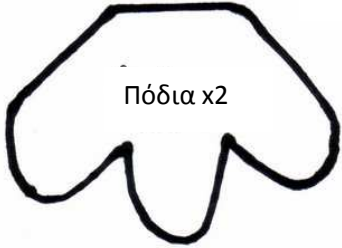
(από το δίσκο «Λουκαμμή, μη!» της Άννας Δοσκαλοπούλου)

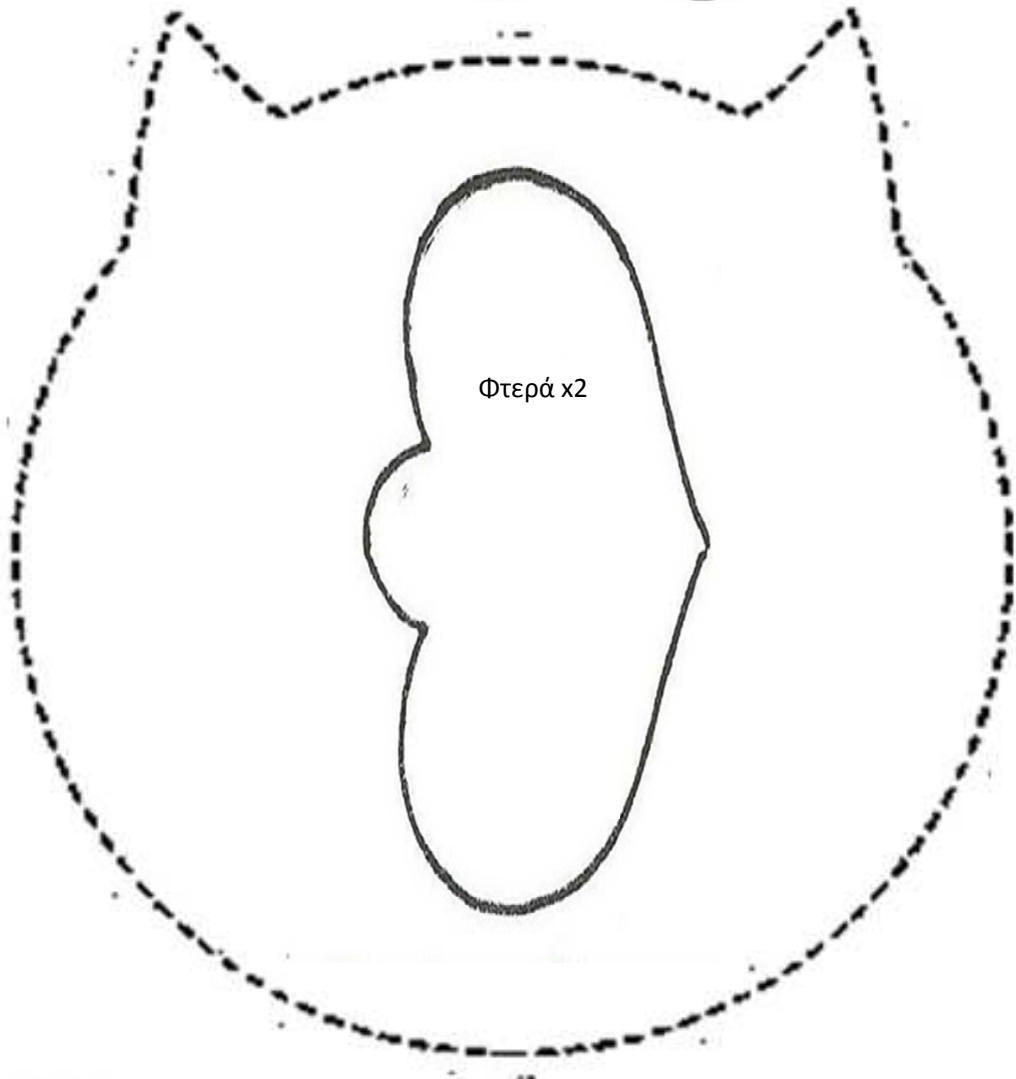
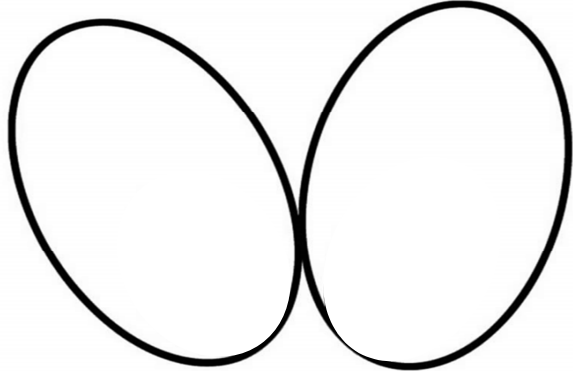
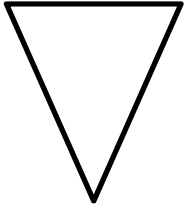
Ψω βρέχει, τι χαρά!
Πως κυλάνε τα νερά!
Μες στον κήπο μου θα μπουύνε
και τα άνθη μου θα πτιούνε!
Τρα, λα, λα, λα, λα...

Τα παπάκια στη σειρά,
Πέφτουν μέσα στα νερά.
και πιο κει στα βοτσαλάκια,
βρεκεκέξ τα βατραχάκια!
Τρα, λα, λα, λα, λα...

Ψω βρέχει, τι χαρά!
Πως κυλάνε τα νερά!
Όλοι τη βροχή αγαπούμε,
το θεό ευχαριστούμε!
Τρα, λα, λα, λα, λα...

Πόδια x2

Φτερά x2